

ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ

15 Ιανουαρίου 2004

ΜΕΤΡΑ ΓΙΑ ΤΗ ΒΕΛΤΙΩΣΗ ΤΟΥ ΠΛΑΙΣΙΟΥ ΤΟΥ ΕΥΡΩΣΥΣΤΗΜΑΤΟΣ ΠΟΥ ΔΙΕΠΕΙ ΤΗ ΣΥΣΤΑΣΗ ΑΣΦΑΛΕΙΩΝ: ΠΕΡΙΛΗΨΗ ΤΩΝ ΑΠΑΝΤΗΣΕΩΝ ΠΟΥ ΕΛΗΦΘΗΣΑΝ ΚΑΤΑ ΤΗ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΔΙΑΒΟΥΛΕΥΣΗΣ

Στις 11 Ιουνίου 2003 το Ευρωσύστημα ξεκίνησε διαδικασία δημόσιας διαβούλευσης, σχετικά με τα μέτρα για τη βελτίωση του πλαισίου του Ευρωσυστήματος που διέπει τη σύσταση ασφαλειών, και το κοινό κλήθηκε να απαντήσει έως τις 15 Σεπτεμβρίου 2003. Οι συμμετέχοντες στην αγορά έλαβαν μέρος ενεργά στη διαδικασία διαβούλευσης και απέστειλαν συνολικά 59 απαντήσεις, ορισμένες από τις οποίες προήλθαν από μεμονωμένες τράπεζες και άλλες από ενώσεις συμμετεχόντων στην αγορά, όπως οι ευρωπαϊκές ενώσεις του πιστωτικού τομέα, το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο Πληρωμών, η Ένωση Χρηματοπιστωτικών Αγορών (ACI) (και οι συνδεδεμένες με αυτήν εθνικές ενώσεις) και ορισμένες εθνικές ενώσεις συμμετεχόντων στην αγορά. Όλοι οι αποκριθέντες εξέφρασαν την ικανοποίησή τους για την πρωτοβουλία του Ευρωσυστήματος να ζητήσει τη γνώμη της αγοράς στο αρχικό αυτό στάδιο των συζητήσεων σχετικά με την πιθανή μεταρρύθμιση της πολιτικής που αφορά τη σύσταση ασφαλειών.

Στο παρόν έγγραφο παρουσιάζονται συνοπτικά τα κυριότερα σημεία των απαντήσεων που έλαβε το Ευρωσύστημα: στο πρώτο μέρος παρατίθενται σχόλια γενικού χαρακτήρα αναφορικά με την πρόταση για μεταρρύθμιση της πολιτικής που αφορά τη σύσταση ασφαλειών με την κατάρτιση ενιαίου καταλόγου, ενώ στο δεύτερο μέρος εξετάζονται ανά κατηγορία τα περιουσιακά στοιχεία που προτείνεται να περιληφθούν στον ενιαίο κατάλογο. Εξυπακούεται ότι οι απόψεις που εκφράζονται στο παρόν έγγραφο αντανακλούν τη γνώμη του χρηματοπιστωτικού κλάδου, όπως παρουσιάστηκε στη διαδικασία διαβούλευσης, και σε καμία περίπτωση δεν πρέπει να αποδοθούν στον Ευρωσύστημα. Πάντως, το Ευρωσύστημα θα εξετάσει βεβαίως τις απόψεις των αγορών όταν θα λάβει αποφάσεις για τη βελτίωση του πλαισίου που διέπει τη σύσταση ασφαλειών.

1. Γενικά σχόλια για την προτεινόμενη μεταρρύθμιση

Γενικός ευνοϊκή η στάση ως προς την προτεινόμενη μεταρρύθμιση:

Όλες σχεδόν οι απαντήσεις που ελήφθησαν υποστηρίζουν την πρόταση να αντικατασταθεί το σύστημα των δύο βαθμίδων με έναν ενιαίο κατάλογο αποδεκτών ασφαλειών. Η ευνοϊκή αυτή στάση βασίζεται σε μεγάλο βαθμό στην επιθυμία να εξασφαλιστεί ίση μεταχείριση μεταξύ των αντισυμβαλλομένων, γεγονός που δεν ισχύει απόλυτα σήμερα, εφόσον μόνο ορισμένες εθνικές κεντρικές τράπεζες (ΕθνΚΤ) έχουν επιλέξει έναν κατάλογο δεύτερης βαθμίδας αποτελούμενο από εθνικά περιουσιακά στοιχεία. Παρόλο που

η πρόσβαση στα εν λόγω περιουσιακά στοιχεία της δεύτερης βαθμίδας είναι δυνατή και σε διασυνοριακή βάση, αυτό δεν αρκεί για να εξασφαλίσει μια πραγματικά ίση μεταχείριση, καθώς όλοι οι συμμετέχοντες θα πρέπει να είναι σε θέση να χρησιμοποιούν παρόμοια περιουσιακά στοιχεία όπου και αν βρίσκονται. Ένα δεύτερο επιχείρημα που διατυπώθηκε υπέρ της μεταρρύθμισης είναι η ανάγκη να αυξηθεί η διαφάνεια του πλαισίου που διέπει τη σύσταση ασφαλειών. Πράγματι, κατά την άποψη των αποκριθέντων, ένας ενιαίος κατάλογος θα μπορούσε να μειώσει τη σημερινή ανομοιογένεια των καταλόγων της δεύτερης βαθμίδας, διευκολύνοντας έτσι τη διαφανή χρήση του πλαισίου που διέπει τη σύσταση ασφαλειών σε πανευρωπαϊκό επίπεδο.

Θα πρέπει ωστόσο να σημειωθεί ότι στην περίπτωση μερικών απαντήσεων που προέρχονται από συμμετέχοντες στην αγορά και από εθνικές ενώσεις σε εκτός ONE κράτη μέλη της ΕΕ, οι αποκριθέντες ζήτησαν να σταματήσει η μεταρρύθμιση του εν λόγω πλαισίου, κυρίως επειδή είναι ικανοποιημένοι με την παρούσα ρύθμιση. Ορισμένοι αποκριθέντες ζητούν επίσης να επιτραπεί και πάλι στους συμμετέχοντες στο Ευρωσύστημα η χρήση "ασφαλειών εκτός ONE", όπως συνέβαινε πριν από την 1η Ιουλίου 2003. Σύμφωνα με το επιχείρημα που προβάλλουν, χωρίς να το αναπτύσσουν περαιτέρω, η κατάργηση της δυνατότητας χρήσης ασφαλειών αυτού του είδους επηρεάζει την ανταγωνιστικότητά τους.

Αυξανόμενη ανάγκη για μέσα εξασφάλισης των απαιτήσεων:

Σχεδόν όλοι οι αποκριθέντες ζητούν ο νέος ενιαίος κατάλογος αποδεκτών ασφαλειών να περιλαμβάνει περισσότερα περιουσιακά στοιχεία από ό,τι ο σημερινός κατάλογος της πρώτης βαθμίδας. Πράγματι, σύμφωνα με τους περισσότερους αποκριθέντες, ο όγκος του ενιαίου καταλόγου θα πρέπει να ισούται τουλάχιστον με τον όγκο της πρώτης και της δεύτερης βαθμίδας μαζί. Επιπλέον, οι περισσότεροι συμμετέχοντες στην αγορά ζητούν διεύρυνση του αριθμού των αποδεκτών περιουσιακών στοιχείων σε σχέση με τον σημερινό και προτείνουν, συγκεκριμένα, να περιληφθούν νέες κατηγορίες περιουσιακών στοιχείων. Υποστηρίζουν ότι η νέα πολιτική όσον αφορά τη σύσταση ασφαλειών θα πρέπει να λάβει υπόψη την αυξημένη χρήση ασφαλειών σε "ένα μεταβαλλόμενο παγκόσμιο περιβάλλον πληρωμών", καθώς και την αυξημένη χρήση των συστημάτων πληρωμών, εκκαθάρισης και διακανονισμού τίτλων.

Περισσότερα μέσα εξασφάλισης των απαιτήσεων για τη χρηματοπιστωτική αγορά του ευρώ:

Πράγματι, όλοι οι αποκριθέντες φοβούνται μήπως τα σημερινά αποδεκτά περιουσιακά στοιχεία της δεύτερης βαθμίδας αποκλειστούν από τον ενιαίο κατάλογο (κυρίως όταν αυτού του είδους τα περιουσιακά στοιχεία προβλέπονται στη χώρα τους, έστω και αν χρησιμοποιούνται σπάνια ή ποτέ). Αναμένουν ότι οι τρέχουσες εξελίξεις στην αγορά, όπως το νέο Σύμφωνο της Βασιλείας για την κεφαλαιακή επάρκεια και η ανάπτυξη του τμήματος της χρηματαγοράς που αφορά πράξεις έναντι ασφάλειας (δηλ. της αγοράς συμφωνιών επαναγοράς σε ευρώ), θα αυξήσουν de facto τη ζήτηση για ασφάλειες εκφρασμένες σε ευρώ. Ως εκ τούτου, αναμένεται ότι οι ισολογισμοί των τραπεζών θα οργανωθούν με πιο αποτελεσματικό τρόπο και θα υπάρξει σχετική στενότητα προσφοράς (με λογικές τιμές) μέσω εξασφάλισης των απαιτήσεων.

Περισσότερα μέσα εξασφάλισης των απαιτήσεων για τις παγκόσμιες αγορές:

Οι περισσότεροι αποκριθέντες ζητούν να γίνονται αποδεκτά ως ασφάλειες από το Ευρωσύστημα και χρεόγραφα σε νομίσματα των χωρών της Ομάδας των 10 (G10), με το αιτιολογικό ότι τα περιουσιακά στοιχεία αυτού του είδους είναι απαραίτητα για να αντιμετωπιστεί η αύξηση των παγκόσμιων συναλλαγών (κυρίως στο πλαίσιο της ανάπτυξης του συστήματος Διακανονισμού Αδιάλειπτης Σύνδεσης (Continuous Linked Settlement - CLS)).

Ωστόσο, αρκετοί αποκριθέντες υποστηρίζουν ότι η τυχόν επέκταση του καταλόγου των αποδεκτών περιουσιακών στοιχείων δεν θα πρέπει να πραγματοποιηθεί εις βάρος της εναρμόνισης, της διαφάνειας του πλαισίου που διέπει τη σύσταση ασφαλειών ή να αυξήσει και το συναφές κόστος διαχείρισης.

Ανάγκη για ένα εναρμονισμένο πλαίσιο που διέπει τη σύσταση ασφαλειών υπό μια ευρύτερη έννοια:

Οι περισσότεροι αποκριθέντες δηλώνουν ότι τάσσονται υπέρ της περαιτέρω εναρμόνισης των ακολουθούμενων πρακτικών στον τομέα της σύστασης ασφαλειών. Ζητούν "εύκολες, αποδοτικές ως προς το κόστος και φιλικές προς τον χρήστη διαδικασίες για τη σύσταση ασφαλειών" και αιτούνται τα ακόλουθα:

- ◆ αποτελεσματικότερη οργάνωση και εναρμόνιση των διαδικασιών·
- ◆ πρόσβαση στα ίδια περιουσιακά στοιχεία που παρέχονται ως ασφάλεια με ισοδύναμο κόστος για όλους τους αντισυμβαλλομένους του Ευρωσυστήματος·
- ◆ χαμηλό κόστος για τους αντισυμβαλλομένους, δεδομένου ότι η χρήση ασφαλειών για τις πιστοδοτικές πράξεις του Ευρωσυστήματος έχει μια διάσταση "κοινής ωφέλειας": θα πρέπει να εφαρμόζονται λογικές περικοπές αποτίμησης·
- ◆ να αναγνωριστεί ότι για την παροχή ενδοημερήσιας πίστωσης στο πλαίσιο του συστήματος TARGET έχει ζωτική σημασία οι ασφάλειες να είναι διαθέσιμες όπου και όταν χρειάζεται και όχι απλώς να υπάρχει ένα συνολικό ύψος ασφαλειών.

Υψηλές προσδοκίες για το πλαίσιο του Ευρωσυστήματος που διέπει τη σύσταση ασφαλειών:

Οι περισσότεροι αποκριθέντες θα ήθελαν η υλοποίηση του πλαισίου που διέπει τη σύσταση ασφαλειών να βασίζεται στις αρχές της εναρμόνισης, της επέκτασης/διαφοροποίησης των αποδεκτών περιουσιακών στοιχείων, της ουδετερότητας ως προς τον ανταγωνισμό, της απλοποίησης των διαδικασιών (λιγότερες διοικητικές εργασίες), της αποδοτικότητας ως προς το κόστος και της διαφάνειας όσον αφορά την καταλληλότητα των περιουσιακών στοιχείων.

2. Κυριότερες κατηγορίες περιουσιακών στοιχείων που περιλαμβάνονται επί του παρόντος στη δεύτερη βαθμίδα και για τα οποία θα εξεταστεί το ενδεχόμενο να συμπεριληφθούν στον ενιαίο κατάλογο

Γενικά, οι απαντήσεις τάσσονται κατ' αρχήν υπέρ ενός ενιαίου καταλόγου που θα περιλαμβάνει –μαζί με τα περιουσιακά στοιχεία της πρώτης βαθμίδας– τουλάχιστον τα περιουσιακά στοιχεία της σημερινής

δεύτερης βαθμίδας. Ωστόσο, η υποστήριξη αυτή εκφράζεται με γενικούς όρους και δεν δίδεται σαφής προτεραιότητα μεταξύ των διαφόρων κατηγοριών των περιουσιακών στοιχείων της δεύτερης βαθμίδας. Οι αποκριθέντες προάγουν την ιδέα να δημιουργηθεί ένα ενιαίο πλαίσιο που θα διέπει τη σύσταση ασφαλειών το οποίο να είναι όσο το δυνατόν πιο ευρύ και διαφοροποιημένο ως προς τον τύπο των περιουσιακών στοιχείων, προκειμένου να είναι ικανοποιημένοι όλοι, και όχι μόνο ορισμένοι, αντισυμβαλλόμενοι (για να μην επηρεάζεται ο ανταγωνισμός).

Το σύνολο των αποκριθέντων δεν επιθυμεί σχεδόν καθόλου τη διαγραφή οποιουδήποτε από τα περιουσιακά στοιχεία που περιλαμβάνονται επί του παρόντος στον κατάλογο της δεύτερης βαθμίδας (κυρίως πρόκειται για συμμετέχοντες σε αγορές χωρών όπου αυτά τα περιουσιακά στοιχεία είναι αποδεκτά). Σε περιπτώσεις όπου η διαγραφή αναφέρεται ως πιθανότητα, οι συμμετέχοντες συνιστούν να είναι σταδιακή, δηλ. να διαρκέσει μερικά χρόνια.

2.1 Μη εμπορεύσιμα περιουσιακά στοιχεία (τραπεζικά δάνεια)

Ισχυρή στήριξη για τα τραπεζικά δάνεια:

Στο πλαίσιο του αιτήματος των αντισυμβαλλομένων για γενική επέκταση του καταλόγου των αποδεκτών ασφαλειών, τα μη εμπορεύσιμα περιουσιακά στοιχεία και ειδικότερα τα τραπεζικά δάνεια θεωρούνται σημαντικές κατηγορίες περιουσιακών στοιχείων που θα πρέπει να συμπεριληφθούν στον ενιαίο κατάλογο. Ελάχιστοι μόνο αποκριθέντες αντιτίθενται στη συμπερίληψή τους στον κατάλογο.

Από τη σκοπιά του Ευρωσυστήματος, ως "τραπεζικά δάνεια", για τα οποία εξετάζεται σήμερα το ενδεχόμενο να συμπεριληφθούν στον ενιαίο κατάλογο, ορίζονται μόνο τα δάνεια προς επιχειρήσεις και προς το Δημόσιο σε ευρώ· ωστόσο, ο όρος αυτός φαίνεται να είναι ευρύτερος για ορισμένους αντισυμβαλλόμενους. Για παράδειγμα, ορισμένοι αποκριθέντες ζητούν να εξεταστεί το ενδεχόμενο να περιληφθούν και τραπεζικά δάνεια συνομολογούμενα σε ξένο νόμισμα, "δεξαμενές δανείων" (ή η προσέγγιση βάσει χαρτοφυλακίου), δάνεια που καλύπτονται με εγγύηση του Δημοσίου και δάνεια τύπου *Schuldscheindarlehen*. Προτείνεται επίσης να περιληφθούν στον ενιαίο κατάλογο και άλλες κατηγορίες μη εμπορεύσιμων περιουσιακών στοιχείων που είναι επί του παρόντος αποδεκτά (υποσχετικές καλυμμένες με υποθήκη στην Ιρλανδία και δάνεια στην Ολλανδία).

Προσέγγιση βάσει χαρτοφυλακίου:

Πολλοί αντισυμβαλλόμενοι προτείνουν τα τραπεζικά δάνεια να γίνονται αποδεκτά ως ασφάλεια σύμφωνα με την προσέγγιση βάσει χαρτοφυλακίου. Υποστηρίζουν ότι, αν ακολουθηθεί μια προσέγγιση βάσει χαρτοφυλακίου (δηλ. η συλλογική εκχώρηση διαφοροποιημένων χαρτοφυλακίων δανείων, σύμφωνα με τις πρακτικές που ακολουθούνται για την τιτλοποίηση απαιτήσεων με την έκδοση τίτλων καλυπτόμενων από περιουσιακά στοιχεία), δεν θα υπάρχει πλέον ανάγκη να καθοριστούν συγκεκριμένα κριτήρια καταλληλότητας για τα επιμέρους τραπεζικά δάνεια ως προς το ελάχιστο ύψος ή την ελάχιστη/μέγιστη διάρκειά τους. Κατά την άποψή τους, η προσέγγιση αυτή εξαλείφει την ανάγκη να ειδοποιούνται οι μεμονωμένοι οφειλέτες.

Μέγιστη ευελιξία όσον αφορά τα τραπεζικά δάνεια:

Όσον αφορά τα χαρακτηριστικά των τραπεζικών δανείων, ο ευρωπαϊκός τραπεζικός κλάδος ζητά αυτοματοποιημένες και αποδοτικές διαδικασίες διαχείρισης. Εάν αυτές οι διαδικασίες υπάρχουν ήδη, ο καθορισμός ελάχιστου ύψους για τα μεμονωμένα τραπεζικά δάνεια στερείται νοήματος. Με παρόμοια επιχειρήματα, οι συμμετέχοντες στη διαβούλευση φαίνεται να προτείνουν ότι δεν θα πρέπει να καθοριστεί ούτε ελάχιστη ούτε μέγιστη διάρκεια, έτσι ώστε να επιτρέπεται μέγιστη ευελιξία.

Ωστόσο, αρκετές απαντήσεις θεωρούν σημαντικό το να καθοριστεί ανώτατο ύψος και ελάχιστη/μέγιστη διάρκεια για τα τραπεζικά δάνεια. Για παράδειγμα, ορισμένοι αποκριθέντες πρότειναν η ελάχιστη/μέγιστη διάρκεια να συνδέεται με την επικρατέστερη κατηγορία διάρκειας για τα εμπορεύσιμα χρεόγραφα της πρώτης βαθμίδας, δηλ. μεταξύ πέντε και δέκα ετών. Ορισμένοι αποκριθέντες προτείνουν η ελάχιστη εναπομένουσα διάρκεια να συνδέεται με τη διάρκεια της πράξης κύριας αναχρηματοδότησης ή με ακόμη μεγαλύτερη χρονική περίοδο, π.χ. ένα μήνα. Αντιθέτως, άλλοι αποκριθέντες τάσσονται υπέρ ενός ελάχιστου ορίου διάρκειας που δεν θα υπερβαίνει τις 48 ώρες. Τέλος, προκειμένου για το ελάχιστο ύψος, όσοι από τους αποκριθέντες ζητούν να τεθεί ένα τέτοιο όριο προβάλλουν επιχειρήματα για το βέλτιστο επίπεδο στο οποίο θα πρέπει να καθοριστεί, με βάση τη σχέση κόστους/ωφέλειας (δηλ. αν το ελάχιστο όριο είναι υψηλό όριο, θα είναι αποδεκτά λιγότερα τραπεζικά δάνεια). Μεταξύ των αποκριθέντων, διακρίνονται δύο ομάδες: σύμφωνα με την πρώτη ομάδα το ελάχιστο ύψος δεν θα πρέπει να υπερβαίνει τα 100.000 ευρώ. Σύμφωνα με τη δεύτερη, θα πρέπει να κυμαίνεται από 500.000 ευρώ έως μερικά εκατομμύρια ευρώ.

Καμία προμήθεια για τα τραπεζικά δάνεια:

Οι αντισυμβαλλόμενοι είναι γενικά αντίθετοι στην εφαρμογή συγκεκριμένων αρχών για την κάλυψη του κόστους όσον αφορά την εν λόγω κατηγορία περιουσιακών στοιχείων. Κατά την άποψή τους, η επιβολή προμήθειας θα έχει ως αποτέλεσμα άνιση μεταχείριση (έναντι άλλων κατηγοριών περιουσιακών στοιχείων) και, βάσει των υφιστάμενων συστημάτων, δεν φαίνεται δικαιολογημένη. Επιπλέον, σημειώθηκε ότι οι τέσσερις κεντρικές τράπεζες, των οποίων ο κατάλογος της δεύτερης βαθμίδας περιλαμβάνει περιουσιακά στοιχεία αυτού του είδους δεν χρεώνουν προμήθειες στους χρήστες τους (είτε για την αξιολόγηση της πιστοληπτικής ικανότητας είτε για τη διαχείριση της ασφάλειας).

Αποδοτικές και αυτοματοποιημένες διαδικασίες για τη διαχείριση των τραπεζικών δανείων:

Κατά τη γνώμη πολλών αποκριθέντων, τα τραπεζικά δάνεια έχουν αποδειχθεί αποδοτικά και χρησιμοποιούνται ευρέως στις χώρες εκείνες όπου είναι ήδη αποδεκτά και υπάρχουν κατάλληλες διαδικασίες για τη χρήση τους. Το κόστος ευκαιρίας αυτής της κατηγορίας ασφαλειών είναι χαμηλότερο από ό,τι άλλων κατηγοριών. Αυτό έχει ιδιαίτερη σημασία για τις πράξεις παροχής ενδοημερησίας πίστωσης. Επιπλέον, οι εν λόγω αποκριθέντες υποστηρίζουν ότι τα τραπεζικά δάνεια διευκολύνουν τις τράπεζες να ανταποκριθούν στη βασική τους αποστολή, που είναι η χρηματοδότηση του ιδιωτικού τομέα.

Οι αποκριθέντες προτείνουν ότι το Ευρωσύστημα, με τη στήριξη του ευρωπαϊκού τραπεζικού κλάδου, θα πρέπει να προβεί στις κατάλληλες ενέργειες, για να προωθήσει τη νομική εναρμόνιση η οποία είναι απαραίτητη προκειμένου να επεκταθεί η καταλληλότητα των τραπεζικών δανείων –και άρα για να διευκολυνθεί η χρήση τους– σε όλη τη ζώνη του ευρώ.

Για να ελαχιστοποιηθεί το διοικητικό κόστος που συνδέεται με τη χρήση των τραπεζικών δανείων, θα πρέπει να θεσπιστούν αποδοτικές και απλές διαδικασίες με σκοπό την προσέλκυση περισσότερων συμμετεχόντων και τη διαχείριση μεγαλύτερου όγκου ασφαλειών. Σε σχέση με το θέμα αυτό, πολλοί αποκριθέντες ζητούν να καθιερωθεί ένα "συγκεντρωτικό σύστημα αξιολόγησης των δανείων". Σε ορισμένες απαντήσεις προερχόμενες από πανεθνικούς φορείς ή από μεμονωμένους συμμετέχοντες στη διαβούλευση, προτείνεται ως πιθανή επιλογή το γαλλικό μοντέλο, το οποίο βασίζεται σε ένα ηλεκτρονικό σύστημα παρακολούθησης των τραπεζικών δανείων (δηλ. το TRICP) και δεν χρεώνει σχεδόν καθόλου προμήθειες.

Συστήματα εσωτερικών αξιολογήσεων (IRB) στη διάθεση του Ευρωσυστήματος, αλλά με αυστηρή εμπιστευτικότητα:

Όσον αφορά την αξιολόγηση της πιστοληπτικής ικανότητας, οι περισσότερες τράπεζες ανακοινώνουν την ανάπτυξη συστημάτων εξωτερικών αξιολογήσεων (Internal Ratings Based - IRB) – ακόμη και πριν γίνει γνωστή η έκβαση των συζητήσεων σχετικά με το νέο Σύμφωνο της Βασιλείας. Οι περισσότερες από αυτές δεν έχουν πρόβλημα να αποκαλύψουν πληροφορίες στην κεντρική τους τράπεζα σχετικά με το σύστημα που έχουν αναπτύξει, αλλά ζητούν να τηρείται αυστηρή εμπιστευτικότητα όσον αφορά τα πορίσματα αυτών των αξιολογήσεων, ή τουλάχιστον αυστηρή ανωνυμία για το ίδρυμα που παρείχε την αξιολόγηση πιστοληπτικής ικανότητας.

Κοινοπρακτικά δάνεια:

Αναφέρονται και τα κοινοπρακτικά δάνεια. Τα εν λόγω δάνεια συνάπτονται με βάση τυποποιημένα έγγραφα, ενώ υπάρχει και αγορά όπου ανταλλάσσονται, γεγονός που καθιστά ευκολότερη τη μεταβίβαση. Εκτός τούτου, το 60% των δανείων έχει ήδη αξιολογηθεί από διεθνείς οργανισμούς αξιολόγησης.

2.2 Μετοχές

Θετική στάση ως προς το να περιληφθούν οι μετοχές στον ενιαίο κατάλογο:

Η στάση των αποκριθέντων ως προς το να περιληφθούν οι μετοχές των τίτλων είναι κατ' αρχήν θετική, αλλά ορισμένοι θεωρούν ότι δεν υπάρχουν σημαντικά επιχειρηματικά κίνητρα. Οι αποκριθέντες εξέφρασαν επίσης την άποψη ότι η ένταξη των μετοχών στον ενιαίο κατάλογο δεν θα πρέπει να γίνει εις βάρος άλλων κατηγοριών περιουσιακών στοιχείων – π.χ. των τραπεζικών δανείων – και ότι πέραν της χρήσης τους σε πράξεις του Ευρωσυστήματος, η ένταξη των μετοχών στα αποδεκτά περιουσιακά στοιχεία θα συμβάλει στην ομαλή λειτουργία των συστημάτων εκκαθάρισης και διακανονισμού τίτλων.

Το κόστος που θα προέκυπτε από την ένταξη των μετοχών στον ενιαίο κατάλογο θα μπορούσε να καλυφθεί αν γίνει αποδεκτή μια μεγάλη "δεξαμενή" μετοχών (π.χ. οι μετοχές που περιλαμβάνονται στους κυριότερους χρηματιστηριακούς δείκτες), οπότε η καταλληλότητά τους δεν θα πρέπει να περιοριστεί σε μεγάλο βαθμό.

Τέλος, ορισμένοι αποκριθέντες επισημαίνουν κάποια, πιθανόν δυσεπίλυτα, νομικά ζητήματα, σε σχέση κυρίως με αποφάσεις των εταιριών που επηρεάζουν τις μετοχές τους οι οποίες παρέχονται ως ασφάλεια.

2.3 Άλλα εμπορεύσιμα περιουσιακά στοιχεία της δεύτερης βαθμίδας

Γενικά, οι αποκριθέντες τάσσονται υπέρ του να συμπεριληφθούν αυτά τα περιουσιακά στοιχεία σε έναν ενιαίο κατάλογο. Αυτή η ευνοϊκή γνώμη είναι ακόμη πιο έντονη σε χώρες όπου αυτά τα περιουσιακά στοιχεία είναι ήδη αποδεκτά και αντιπροσωπεύουν σημαντικό μέρος των χρησιμοποιούμενων ασφαλειών. Για τους εν λόγω αποκριθέντες, το κενό που θα δημιουργηθεί στον ενιαίο κατάλογο αν αφαιρεθούν τα παραπάνω περιουσιακά στοιχεία δεν αναπληρώνεται από την προσθήκη των τραπεζικών δανείων.

3. Νέα περιουσιακά στοιχεία για τον ενιαίο κατάλογο:

Ισχυρή υποστήριξη για τα χρεόγραφα σε ευρώ εκδοτών από χώρες της Ομάδας των 10 (G10) εκτός του EOX (Ενιαίου Οικονομικού Χώρου):

Οι αποκριθέντες συμφωνούν να συμπεριληφθούν τα χρεόγραφα σε ευρώ των οποίων οι εκδότες είναι εγκατεστημένοι σε χώρες της Ομάδας των 10 (G10) εκτός του EOX. Κάτι τέτοιο μπορεί να γίνει εύκολα, καθώς δεν θα υπάρξει κανένα πρόσθετο κόστος (ίδιες διαδικασίες όπως για τη σημερινή πρώτη βαθμίδα).

Έντονο αίτημα να συμπεριληφθούν χρεόγραφα που είναι εκφρασμένα σε άλλα νομίσματα των χωρών της Ομάδας των 10 (G10), ακόμη και αν έχουν εκδοθεί εκτός EOX:

Η πλειονότητα των αποκριθέντων ζητά να επεκταθεί η έννοια των χρεογράφων εξωτερικού ώστε να περιλαμβάνει και χρεόγραφα εκφρασμένα σε άλλα νομίσματα των χωρών της Ομάδας των 10 (G10). Σύμφωνα με αυτούς, ο κατάλογος των περιουσιακών στοιχείων που είναι αποδεκτά ως ασφάλειες για την παροχή ενδοημερήσιας ρευστότητας θα πρέπει να επεκταθεί ώστε να συμπεριλάβει κρατικά χρεόγραφα των χωρών της Ομάδας των 10 (G10) (ανεξάρτητα από το νόμισμα στο οποίο εκφράζονται, αρκεί να είναι νόμισμα χώρας της Ομάδας των 10 (G10)). Σημειώνεται, συγκεκριμένα, ότι οι αγορές τόσο των ΗΠΑ όσο και του Ηνωμένου Βασιλείου επιτρέπουν ήδη τη χρήση περιουσιακών στοιχείων εκφρασμένων σε νομίσματα διαφορετικά από τα εθνικά τους νομίσματα. Ωστόσο, οι συμμετέχοντες στην αγορά σημειώνουν ότι η τυχόν επέκταση του σημερινού καταλόγου με την προσθήκη και άλλων νομισμάτων θα πρέπει να εξεταστεί προσεκτικά πριν ληφθεί οποιαδήποτε απόφαση, ιδίως για να μην ανακύψουν ζητήματα αθέμιτου ανταγωνισμού έναντι άλλων αγορών (δηλ. ζητήματα αμοιβαιότητας).

Σύμφωνα με πολλούς αποκριθέντες, μια τέτοια επέκταση είναι απαραίτητη προκειμένου να αντιμετωπιστεί η συνεχώς αυξανόμενη ανάγκη για διαχείριση της ρευστότητας σε παγκόσμιο επίπεδο. Κατά την άποψή τους, οι τράπεζες σε όλο τον κόσμο επιθυμούν να διαφοροποιήσουν την κεφαλαιακή τους βάση. Η προώθηση χρεογράφων εκφρασμένων σε συνάλλαγμα στο πλαίσιο του Ευρωσυστήματος που διέπει τη σύσταση ασφαλειών θα αποτελούσε κίνητρο ώστε και άλλες χρηματοπιστωτικές ζώνες να αποδέχονται ασφάλειες σε ευρώ. Από την άποψη αυτή, οι αποκριθέντες πιστεύουν ότι η αμοιβαία αποδοχή χρεογράφων εξωτερικού θα πρέπει να γίνει κανόνας λόγω της παγκοσμιοποίησης των χρηματοπιστωτικών αγορών (όπως διαπιστώνεται π.χ. από το σύστημα CLS).

Ορισμένες άλλες νέες κατηγορίες περιουσιακών στοιχείων που αναφέρθηκαν:

Επιπλέον, ορισμένοι αποκριθέντες αναφέρουν πρόσθετες κατηγορίες περιουσιακών στοιχείων, για τα οποία θα μπορούσε να εξεταστεί το ενδεχόμενο να περιληφθούν στον ενιαίο κατάλογο. Μεταξύ άλλων, αναφέρονται τα ακόλουθα περιουσιακά στοιχεία: μερίδια αμοιβαίων κεφαλαίων επενδυτικού χαρακτήρα, πιστωτικά παράγωγα (τίτλοι καλυπτόμενοι από περιουσιακά στοιχεία χωρίς πιστοληπτική διαβάθμιση, τίτλοι καλυπτόμενοι από υποθήκη κ.λπ.), τίτλοι που συνδέονται με μετοχές ή με χρηματιστηριακούς δείκτες, μη εισηγμένα εμπορικά χρεόγραφα, δάνεια σε άλλα νομίσματα εκτός ευρώ και δάνεια πελατών.

4. Ζητήματα που σχετίζονται με την εφαρμογή του ενιαίου καταλόγου

Οι απόψεις που παρουσιάζονται όσον αφορά την υλοποίηση του ενιαίου καταλόγου δεν είναι ιδιαίτερα σθεναρές. Οι περισσότεροι αποκριθέντες είναι ικανοποιημένοι με το υφιστάμενο σύστημα, μέσω του διαδικτύου, που παρέχει πληροφορίες για τον κατάλογο των αποδεκτών περιουσιακών στοιχείων. Γενικώς πιστεύουν ότι, για να μπορούν να εξακριβώνουν αν τα περιουσιακά στοιχεία είναι αποδεκτά ή όχι, ιδίως όταν διευρυνθεί ο κατάλογος των αποδεκτών ασφαλειών, απαιτείται μία κεντρική βάση δεδομένων που να είναι όσο το δυνατόν πιο λειτουργική. Ωστόσο, οι αποκριθέντες ζητούν περισσότερη διαφάνεια όσον αφορά τις διαδικασίες μέσω των οποίων τα περιουσιακά στοιχεία χαρακτηρίζονται ως αποδεκτά ή όχι. Οι σημερινές διαδικασίες για την αξιολόγηση δυνητικά αποδεκτών περιουσιακών στοιχείων δεν θεωρούνται διαφανείς και δεν γίνονται εύκολα κατανοητές από τρίτους.